DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Vol. IV.] Saturdag den 28sten December, 1816. [No. 52.

DE Vice Admiraal Gouverneur Generaal en Raden van Policie van Curaçao en onderhorige eilanden.

Allen den genen, die deze zullen zien, ofte horen lezen, salut: doen te weten,

Nademaal het aan ons te kennen gegeven is dat veele Erfgenamen en Bewindhebbers van Nalatenschappen in gebreken zyn gebleven om na den ontvangst van het Sommatie Billiet de by het 22ste en 24ste Artikel van de ordonnantie op den impost der Collaterale Successie vermelde memorie van aangeving der Nalatenschap en staat van het zuiver saldo derzelve aan den Directeur der Collaterale Successie dezes en onderhorige Eilanden binnen den bepaalden tyd in te leveren.

Zoo is het dat wy nodig geoordeeld hebben te gelasten zoo als gelast wordt by deze: dat alle memorien van aangeving van Nalatenschappen en staten van het zuiver bedrag derzelve welke binnen den by de wet bepaalden tyd niet ingeleverd zyn, binnen veertien dagen na de afkondiging dezer aan den Directeur voornoemd zullen moeten overgegeven worden, op pœne dat de gene, die daaraan in gebreken blyft eene boete van vyftig pezos van agtten verbeuren zal.

Wordende voorts tot ampliatie van de voorzeide ordonnantie op den impost van de Collaterale Successie gedecreteerd dat voortaan de Erfgenaam of de bewindhebber van eenig boedel en nalatenschap verbeuren zal eene boete van vyftig pezos van agtten, indien hy, na het ontvangen van het Sommatie Billiet, in gebreken blyft de by het 22ste en 24ste Artikel van de opgemelde ordonnantie vermelde aangeving en staat, binnen den daarby bepaalden tyd aan den Directeur der Collaterale Successie over te geven.

Aldus gearresteerd in de Raads vergadering gehouden op het Gouvernement's Huis binnen het Fort Amsterdam op Curaçao den 17den December 1816, het derde jaar zyner majesteit's regering.

De Gouverneur Generaal en Raden voornd.
(was getekend) A. KIKKERT.
Ter Ordonnantie van dezelve,
(was getekend) W. PRINCE,
Secretaris.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in Willemstad den 18den daaraanvolgende.
(was getekend) W. PRINCE,
Secretaris.

Publieke Inschryving.

INGEVOLGE authorisatie van zyne Excellentie den Vice Admiraal A. Kikkert, Gouverneur Generaal over Curaçao en onderhorige Eilanden, Commandeur der Militaire Willems Orde, &c. &c. &c.

Zal den Raad Contrarolleur Generaal der Finantien, Ridder der Militaire Willems Orde, &c. &c. by inschryving aan de meestbiedende verkopen.

Ongeveer Negen Duizend Guldens Hollandsch Courant, In Wissel-Brieven, te trekken door Zyne Excellentie voornoemd op, en betaalbaar, by het departement van Koophandel en Kolonien in 's Hage, alle op 2 maanden nazigt, zynde voor militaire Tractementen en Soldyen.

De inleevering der billietten van Inschryving zal kunnen geschieden van heeden af, tot uiterlyk Donderdag den 2 January 1817 's middags ten 12 uuren aan 't Bureau van my Raad Contrarolleur Generaal der Finantien voornoemd.—Zullende het antwoord op dezelve, ter zelve plaatse gegeeven worden op Vrydag 3 January 1817.

Den Raad Contrarolleur Generaal voornoemd,
H. J. NUBOER.
Curaçao 24sten December, 1816.

Fiscaals's Kantoor, 28sten December, 1816.

DE ondergetekende als daar toe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gequalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Brooden voor deze en volgende week te bakken het gewigt moeten houden als:—

De Fransche Broden 13, en
De Ronde Broden 14 oncen,

Op pœne als by publicatie is gestatueerd.
Per order van den Raad Fiscaal.
P. HOCHE Eerste Klerk.

Publieke Aanbesteeding.

INGEVOLGE authorisatie van Zyne Excellentie, den Vice Admiraal A. Kikkert, Gouverneur Generaal van Curaçao en onderhorige Eilanden, Commandeur der Militaire Willems Orde &c. &c. &c.

Zal den Raad Contrarolleur Generaal der Finantien, Ridder der Militaire Willems Orde, &c. &c. aan den minst inschryvende aanbesteden, de leverantie van Honderd Vaten Tarwe Meel, ten dienste der magazyn—te betalen' drie maanden na de afleevering.

De gegadingdens addresseere zich, met besloten billetten, uitterlyk Maandag 30sten December 1816 's middags ten 12 uuren aan het Bureau van my Raad Contrarolleur Generaal der Finantien voornoemd.

Zullende het antwoord op dezelve, ter zelve plaatse gegeeven worden den Dingsdag 31sten December 1816.

Den Raad Contrarolleur Generaal voornoemd,
H. J. NUBOER.
Curaçao 24sten December, 1816

Gouvernement's Secretary den 19de Dec. 1816.

NAARDIEN de Wyk en District-Meesters van wegens Zyne Excellentie den Heer Vice Admiraal Gouverneur Generaal aangeschreven zyn de bevolking des Eilands &c. &c. &c. met de meeste naauwkeurigheid optenemen; zoo heeft Zyne Excellentie noodig geoordeeld de Ingezetenen indagtig te maken dat de opgave, welke zy doen, exact en naar waarheid moet zyn, dewyl zy anderzins in de vast gestelde pœnaliteit zullen vervallen.

Ter ordonnantie van Zyne Excellentie,
De Gouvernement's Secretaris,
W. PRINCE,

Gouvernement's Secretary, Curaçao den 12den December 1816.

ZYNE Excellentie de Vice Admiraal, Gouverneur Generaal heeft van den Heer Commandant Generaal van Coro officieele Communicatie ontvangen dat in de volgende havens aan de kust onder zyn gebied de vrye handel toegestaan is; naamlyk:—La Vela de Coro.—Adicora.—Amuay.—Zazariday en Chichirivichi.

Wordende ook permitten te Coro verleend om ladingen te Cumaribo in te nemen.

Ter Ordonnantie van Zyne Excellentie.
De Gouvernement's Secretaris,
WM. PRINCE.

Gouvernement's Secretary, Curaçao den 9den December 1816.

DE Vice Admiraal Gouverneur Generaal brengt ter kennisse van de Kooplieden en andere Ingezetenen, dezes Eilands dat ingevolge aanschryvingen door hoogst denzelven van den Heer Gouverneur van Puerto Cabello en van den Heer Commandant Generaal van Coro ontvangen, de uitvoer van Maïs en andere zoorten van levensmiddelen naar dit Eiland in vaartuigen onder de Nederlandsche vlag uit de voorzeide Havens en uit die onder het gebied van Coro toegestaan is.

Ter ordonnantie van Zyne Excellentie.
De Gouvernement's Secretaris,
W. PRINCE.

DEN ondergetekende, Kapitein van het schip Jan Willem verzoekt, en waarschouwt ieder, om niets aan de Equipage van gemelde schip te crediteeren, zullende niet betaald worden door P. VAN VLIET,
21sten October.

DEN ondergetekende, Kapitein van 't Americaansche golet Fanny verzoekt, en waarschouwt ieder, om niets aan de Equipage van gemelde golet te crediteeren, zullende niet betaald worden door SAMUEL LOWTH.
23sten December.

I THE undersigned, Captain of the Schooner Fanny do hereby warn all persons from trusting any of the Crew belonging to said Schooner, as I shall not be answerable.
SAMUEL LOWTH.
December 23.

I THE undersigned, Captain of the ship Greyhound, do hereby warn all persons from trusting any of the Crew belonging to said ship, as I shall not be answerable.
ASER WEST.
Curaçao, 12th December, 1816.

I THE undersigned, Captain of the Schooner General Brown, of New York, do hereby warn all persons from trusting any of the Crew belonging to said schooner, as I shall not be answerable.
ISAAC SHEFFIELD.
Curaçao, 13th December, 1816.

Gouvernement's Secretary den 27sten Dec. 1816.

VAN wege Zyne Excellentie den Vice Admiraal Gouverneur Generaal wordt by deeze aan allen ende enen iegelyken wien het mogte aangaan kennis gegeven, dat de Patenten welke ingevolge de Ordonnantie van dato 20 July dezes jaars tot ultimo dezer maand uitgereikt zyn, in den loop der maand January 1817 zullen moeten vernieuwd en voor anderen ingewisseld worden.

Die van handel, beroep of neriug veranderd is, zal daarvan ten Kantoore van den Raad Contrarolleur Generaal der Financien aangifte doen; alles op pœne zo als by de wet bepaald is.

De Gouvernement's Secretaris,

W. PRINCE.

WAARSCHOUWING.

MET voorkennis van Zyne Excellentie den Gouverneur Generaal maakt den ondergetekende mits deeze aan het Publiek bekend, dat den geenen welken hunne Acte van Patent, niet voor of op ultimo deezer maand komen afhaalen, als dan dubbeld daarvoor zullen moeten betaalen.

MATTHIAS SCHOTBORGH, G. z.
Ontvanger Generaal.

Curaçao den 27sten December, 1816.

Publicke Verkoping,

DEN ondergetekende Magazyn Meester, als daar toe behoorlyk geauthoriseerd; zal op aanstaande Maandag den 30sten deezer, by Publieke opveiling voor Reekening van 's Konings Magazyn, laaten verkopen, binnen het Fort Amsterdam.

Een Party Vaten met ongebuild Tarwen Meel Eenige ledige vaten, ledige Genever kelders en vlessen &c.

G. C. MULLER,

Curaçao den 27sten December, 1816.

TE KOOP.

EEN Huis en Erve, met Pakhuys en Regenbak &c. Men adressere zig voor de Prys of koop Conditie by de ondergetekende, of by haren Zoon J. R. Latté ter Secretary van den Raad van Policie.

DE WEDUWE LATTE,

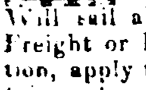
Curaçao den 27sten December, 1816.

DEN ondergetekende, Kapitein van 't schip Carolina verzoekt, en waarschouwt ieder, om niets aan de Equipage van gemelde schip te crediteeren, zullende niet betaald worden door

JAN BARTELS,

Curaçao 27sten December, 1816.

FOR SALE, FREIGHT OR CHARTER,
The remarkably fast sailing Schooner

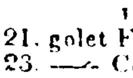


FANNY,
SAMUEL LOWTH, Master,

Burthen 86 Tons, now overhauling at Basden's Klip, and will be ready to receive a cargo on board in the course of a few days. Apply on board, or to PETER VANSTEENBERGH,
Sworn Broker.

Curaçao, 27th Dec. 1816.

FOR PHILADELPHIA,
The Schooner



FRIENDSHIP,
CAPTAIN SHAIN.

Will sail about the middle of January. For Freight or Passage, having good accommodation, apply to Messrs. Dovalle, or to the Captain on board.

Curaçao, 28th Dec. 1816.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaart zedert onze laatste

INGEKLAARD—DECEMBER.

21. golet Fanny, Lowth, — La Guayra
23. —— Comeet, Evertsz, — Coro
24. bark Leonora, Danies, — Spaansche Kust
—— Forthuin, Penso, — Coro
lantje Twee Broeders, Arocco — ditto
golet Alexandria, Coolman, — Aruba
—— De Ware Broeders, Gilbert, — Maracaybo
27. —— Mary, Jansen, — La Guayra

UITGEKLAARD—DECEMBER.

20. brik Fortunatus, Winton, — Puerto Cabello
24. bark Mergarita, Specht, — Porto Rico
27. golet Alexandria, Coolman, — Aruba

Wy hebben deeze week geen andere nieuws van aanbelang aan onze leezers medetedelen, dan die via La Guayra ontvangen, van waar wy vernemen, dat men op Vrydag laatstleden te Caracas de tyding, wegens de aankomst van Generaal Morillo van St. Fé te Troxillo, geescorteerd door 250 man kavallery, ontvangen heeft. Het overige van zyn armee onder Calzada, heeft den weg naar Barinas genomen, alwaar zyn voorposten reeds gearriveerd waren. —Het regiment van Victoria bestaande uit 1,000 man onder Colonel de la Torro was hem een dag vooruit—Regio Parques bevind zig te S. Fernando, alwaar hy vyf maalen door Urdaneta was aangevallen, doch heeft hem steeds verslagen, het wierd verondersteld, dat hy zig geretireerd had uit hoofde der aannadering van 800 royalisten, voornamentlyk kavaliery, onder Gorin. Men schat het getal der troepen die de hoofdstad naderen op circa 10,000 man.

Aan de Intekenaars voor de Curaçaosche Courant word mits deze eerbiedigIyk bekendgemaakt, dat de Intekening voor dit Jaar met dit nommer is afgelopen, en dat zy voortaan de Intekening (gelyk op alle andere eilanden gebruikelyk is,) ses maanden vooruit zullen hebben te betalen. Men gelieve zig te herinneren, dat zedert den maand April ll. de prys der Intekening van $ 10 op $ 8 gebragt is, op aanmoediging van enige lieden, die in het begrip waaren, dat de verandering van gouvernement alhier, gevoegd by de aangenaamheid van de Courant in de Nederlandsch taal te kunnen bekomen, een groter aantal Intekenaars zoude voortbrengen. Wy ondervinden nochtans tot ons leedwezen, dat zy zig vergist hebben, en dat de lyst der Intekenaaren op verre na zo voltallig niet is als tevoren. De nuttigheid eener dagblad, voornamentlyk in een handeldryvende colony gelyk deze te beschryven, is onnodig, ieder koopman is daar zeer wel van onderrecht. Wy kunnen du de oorzaak van de vermindering in het getal der Intekenaaren, aan niets anders toeschryven, dan, aan een (volgens ons begrip) kwalyk begrepen vriendelykheid der Intekenaaren, van hunne Courant aan lieden, die zo wel als zy, (zo de laatsten zig niet op hunne goedaardigheid betrouwden) in staat, en veelligt willig zoude zyn, zig daartoe by ons Intekenen ter lezing te leenen. Welk gebruik wy tot instandhouding dezer nuttige papier hopen voortaan niet vervolgd zal worden.

UIT EEN AMERICAANSCHE COURANT

Extract uit eem brief van New Orleans van den 2den October.

Op dit ogenblik, ontvangen wy de volgende berichten, wegens de volkome vernieling van het ontzaggelyk eskader Carthagenische kapers onder Aury, die zig tusschen de rotzen van Matagorda ter neer gesteld had, welke tyding wy van iemand die zig aan boord bevonden, en alles bygewoond heeft, vernomen hebben. Hy zegt, met het Spaansche schip Felix naar Havana bestemd gezeilt, en voor Matanzas door een Carthagenische kaper genomen en te Tortugillas de *rendez-vous* plaats dier kapers en haren pryzen te zyn opgebragt. Dat binnen de tyd van elf dagen aldaar ses kapers met haaren pryzen, bestaande in seven Spaansche vaartuigen, en een Hollandsche golet van Providence naar Havana gedestineerd aankwamen. Dat zy met de pryzen onder zeil gingen naar Matagorda, en een van de goletten (De Bellona) naar Barataria zonden, om aldaar den luitenant aan de wal te zetten, die naar New Orleans moest gaan, om de kooplieden te verwittigen dat er pryzen op weg waren naar Matagorda, als mede om geld te halen om de manschappen die men aangeworven had te betalen. De Bellona vertrok weder naar Matagorda, doch de haven gemist hebbende, ontmoette zy de zee rovers golet genaamt *Le Petit Napoleon* gevoerd door een Fransche officier genaamt Francois, die geen papieren hoegenaamd aan boord had, en aanbood haar te Matagorda te zullen inlootzen, het welke hem met veel moeyte gelukte, na op de Rif gestrand, en zig zo zeer beschadigd te hebben, dat het vaartuig geheel onbruikbaar wierd. Vyf dagen naderhand, daagde de vloot met de pryzen op, doch zy verongelukten alle, uitgezondert twe by het inkomen. Ondertusschen deed Aury het volk en de prisoniers op de wreedste en onmenschelykste manier werken, om de goederen die aan land gedreven waren te redden—welke slegte behandeling, gevoegd by het bedrog wie zy ondervonden, hun by hunne aanneeming te St. Domingo was aangedaan, zeggende, dat zy gingen kruizen, en dat de pryzen te New Orleans zouden opgebragt, verkogt, en verdeelt worden, hun zo wanhopig maakte, dat zy besloten een opstand te doen, welk plan zy op den 7den September op de volgende manier ten uitvoer bragten: Het volk van de kaper Criollo bestaande uit 70 negers en gevoerd door kapitein Bellégarde begon met haare officieren te binden, het welke den kapitein van de Bellona vernomen hebbende, zo zond hy een boot met een officier aan boord van de Criollo, doch op zyn aannadering tot de golet, wierd hem gevraagt of hy aan boord kwam, op zyn antwoord van ja, gelaste de negers hem aftebouden, het welke niet willende doen, zo vuurden zy een stuk met schroot gelaaden op de boot, die al het volk in dezelve deed sneuvelen. Het muiten wierd toen algemeen aan boord van al de andere vaartuigen, terwyl de negers die in een fort, door Aury tot bescherming van de haven opgerecht in garnisoen lagen, en reeds te voren van het oproer kennis droegen, zo dra zy de schot van de Criollo hoorden, naar Aury's tent gingen en hem gelaste zig over te geven, hy maakte geen acht op hunne dreigementen, en zyn zwaard willende trekken, wierd hy door een van de negers dadelyk door het lichaam geschoten dat hy stervende nederviel; hierop verzekerden zy zig van de officieren van de kapers, en gaven hun een vaartuig om daarmede te gaan waar zy best zouden goedvinden. De wapenen en krygsbehoeften, als mede al het geene Aury in bezit had, scheepten zy aan boord van drie goletten, en stonden met hunnen buit naar St. Domingo te vertrekken. De golet Bellona wierd verbrand. De berichter en verscheide andere prisoniers, ontkwamen het in een boot, kwamen eerst te Barataria aan land, en namaals met veel moeyte in deze stad.

Extract uit de Amsterdamsche Couranten van den 18den en 27sten Sept. 1816.

Nader verslag der Zitting van Vrydag, den 13den September.

Missive van Z. M., ten geleide van een Concept-wet ter beteugeling der licentie van de Drukpers, ten opzigte der Buitenlandsche Mogendheden.

EDEL MOGENDE HEEREN!

Het artikel der Grondwet, by hetwelk de vryheid der Drukpers is gewaarborgd, bepaalt tevens stellig, dat ieder verantwoordelyk is voor hetgeen hy schryft, drukt, uitgeeft of verspreidt. —Tot hoe verre zich deze verantwoordelykheid uitstrekt, en op welke wyze dezelve kan worden verwezenlykt, zyn vragen waarvan men de oplossing in de voorschriften van het Lyfstraffelyk Wetboek behoort te zoeken. By velen bestaat het denkbeeld, dat die voorschriften noch nauwkeurig noch volledig genoeg zyn om de regering van een Land, alwaar de censuur, de willekeurige arrestatien en andere politieke dwangmiddelen ongeoorloofd zyn en ongeoorloofd moeten blyven, tegen den hoon en laster van kwaadwilligen te beschermen. Maar zoo lang bedaardheid en opregtheid de onderscheidende trekken van het nationaal karakter zullen uitmaken, kan de uitslag van den kamp tusschen waarheid en misleiding hier te Lande nimmer bedenkelyk zyn, en wy zien dus geene reden om de uitdrukking van gevoelens, over het inwendig bestuur, door eenige voorwaarden te beperken, of te dien aanzien iets te voegen by den inhoud der reeds bestaande wetten.

Anders is het gelegen met de beleedigingen, welke in openbare geschriften, naburige gouvernementen, en souvereinen, met welke wy in vrede en in goede verstandhouding leven, aan worden gedaan.

Dit misbruik wete U Ed. Mog., dat, sedert ettelyke maanden, hand over hand is toegenomen, en de herhaalde klagten, deswege ingeleverd, verwittigen ons, dat het tyd is aan hetzelve paal en perk te stellen.

In het Ontwerp van wet, dat wy U te dien einde doen toekomen, hebben wy verlangd, dat zorgvuldig zouden worden vermyd alle bepalingen, alle uitdrukkingen zelfs, door welke zich iemand onzer onderdanen belemmerd zoude kunnen achten, in de openbaring van gedachten of gevoelens, die hem belangryk toeschynen voor het welzyn van den Staat, voor de uitbreiding van kennis, en voor den voortgang der verlichting. Maar hoe zoude de verlichting of de menschelyke kennis of het vaderland iets kunnen winnen, by honende uitvallen op het personeel karakter onzer Bondgenooten, of by de vermetele aanranding der beginselen, waarop in naburige Landen de rust en de maatschappelyke orde gegrond zyn?

Het volk te bewaren by zyne regten en vryheden, behoort, zonder twyfel, onder de voornaamste pligten, die den koning en den Staten-Generaal opgelegd zyn; maar niet minder gebiedend zyn wy geroepen om te waken voor de onderhouding zyner vriendschappelyke betrekking met andere natiën, en voor de aankweeking der welwillendheid van derzelver gouvernementen.

U Ed. Mog. gelieven den thans aanbevolen maatregel, vooral ook uit het laatste oogpunt te beschouwen; uit het oogpunt der verpligting om te zorgen, dat nimmer eenige nieuwe beroertes of omkeeringen kunnen worden toegeschreven aan de ingezetenen van een Ryk, welks oprigting zelve de bevestiging van de algemeene vrede en rust ten doel heeft gehad.

En hiermede bevelen wy U Ed. Mog. in Gods heilige bescherming.

's Gravenhage, den 12den September 1816.

WILLEM.

'sGRAVENHAGE, den 25sten Septem ber.

TWEEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Zitting van Woensdag, den 25sten September.

Het algemeen verslag der centrale afdeeling, in de zitting van gisteren uitgebragt, betrekkelyk de Concept-Wet, houdende maatregelen tot beteugeling van de licentie der Drukpers, ten opzigte van Buitenlandsche mogendheden, en over welk onderwerp de deliberatiën tegen heden aan de orde gesteld waren, luidt als volgt:

„EDEL MOGENDE HEEREN!"

„Op den 13den September ll., hebben U Edel Mog. aan de onderscheidene Afdeelingen dezer Kamer verzonden, ten fine van onderzoek, eene Project-Wet, door Z. M. by missive van den 12den September voorgedragen, om aan te vullen de voorzieningen, ontbrekende in de bestaande wetgeving tegen het misbruik der vryheid van de Drukpers, met opzigt tot beleedigingen, aan vreemde mogendheden aangedaan.

„Al de afdeelingen dezer kamer hebben gevoeld de verpligting der Staten-Generaal, om, gezamenlyk men den koning, het volk te bewaren by zyne regten en vryheden; maar zy zyn niet minder overtuigd, dat zy mede geroepen zyn, om met den koning mede te werken, in alles wat strekken kan tot onderhouding der vriendschappelyke betrekkingen met andere natiën, en tot aankweeking der welwillendheid van derzelver gouvernementen, en het is dan ook voornamelyk uit dit laatste oogpunt, dat de by deze Project-Wet voorgedragen maatregel beschouwd is geworden.

„Ook is men in de afdeelingen byna eenparig van oordeel geweest, om het principe, dat tot dit voorstel aanleiding gegeven heeft, volkomen goed te keuren: doch in de redactie van deze wet heeft men gemeend, dat dezelve duidelyker en meer bepaald spreken konde.

„De eerbied, dien men alle bestaande gouvernementen schuldig is; het nadeel, dat er altyd gelegen is, om de banden, die tusschen vorsten en onderdanen plaats moeten hebben, los te maken; de waardigheid der souvereinen, welke, zelfs in staat van oorlog, niet uit het oog moet worden verloren; het belang zelfs, om alles, wat verbittering en verwydering tusschen oorlogende mogenheden zou kunnen veroorzaken, voor te komen, enz.; alle deze beweegredenen hebben in verscheiden afdeelingen de begeerte doen geboren worden, om in het eerste Artikel uit te laten de woorden: *en met welke wy in vrede en goede verstandhouding leven*, welke al ligt aanleiding zoude kunnen geven tot eene schadelyke uitzondering voor Schorschriftschryvers, die zich zouden veroorloven, vreemde mogendheden te honen en te beleedigen, met welke dit Ryk in oorlog mogt geraken.

„Eene tweede aanmerking is geweest, dat de woorden *in een hatelyk daglicht stellen* al te onbepaald waren, en dat de misdaad duidelyker aangeduid zou worden, indien men dezelve dus omschreef, *of hunne daden met honende of beledigende woorden berispt zouden hebben (ou auront critiqué leurs actes en termes offensans ou injurieux)*. Ook heeft men opgemerkt, dat in de Fransche vertaling uitgelaten waren de woorden *door ons erkend*, welke ook min noodzakelyk schynen.

In het tweede Artikel had men in sommige afdeelingen verlangd by de *Uitgevers* nog te voegen: de *Uitventers of Verspreiders (colporteurs)*. Ook dacht men, dat het duidelyker zyn zoude te zetten, even als in het Fransch het woord *of* in plaats van *en*, zoo dat men lezen zou: *die de vermelde Geschriften zullen hebben gedrukt of in het licht gegeven*; daar anders welligt de misdaad niet gerekend zoude worden begaan te zyn, indien de een alleen gedrukt en niet uitgegeven, en de andere alleen uitgegéven en niet gedrukt zoude hebben, het geen strydig zoude zyn met de bedoeling der Wet.

In Artikel 4, in de Fransche vertaling heeft men opgemerkt, dat er, na het woord *Redacteur*, geomitteerd is het woord *Uitgever*, welke zich in de Hollandsche redactie bevindt."

De nadere redactie der Artikelen van opgemelde Concept-Wet; mede in de zitting van gisteren ter tafel gebragt, is van den volgenden inhoud. [*Vergelyk* Amsterdamsche Courant *van den* 18*den dezer*, *No.* 222.]

Wy Willem, by de Gratie Gods, koning der Nederlanden, Prinse van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Alzoo wy in overweging hebben genomen, dat, uit krachte van Art. 227 der Grondwet, elk aan de maatschappy of aan byzondere personen, voor zoo verre dezer regten beleedigd zyn, verantwoording schuldig is van het geen hy schryft, drukt, uitgeeft of verspreidt; dat zy, welke vreemde mogendheden beleedigen, zich voornamelyk aan de maatschappy, tot welke zy behooren, verantwoordelyk stellen;

Dat in de nog bestaande wetgeving geene genoegzame voorzieningen aangetroffen worden tegen het misbruik, dat ten dezen van de vryheid der Drukpers kan worden gemaakt;

Willende in eene materie, welke de omstandigheden dubbel belangryk maken, geene onzekerheid of twyfeling overlaten omtrent onze bedoelingen en de verpligtingen van al de genen, die dit koningryk bewonen;

Zoo is het, dat wy, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelyk wy goedvinden en verstaan by deze:

Art. 1. De genen, die in hunne geschriften vreemde souvereinen of vorsten, in hun personeel karakter honen of beleedigen; de wettigheid van hun geslacht en regering tegenspreken of in twyfel trekken, of hunne daden met honende of beleedigende woorden berispen, zullen, voor de eerste reize, worden bestraft met eene geldboete van *vyf honderd* guldens, of, byaldien zy niet in staat zyn dezelve te voldoen, met eene gevangenis van zes maanden. Het herhaald misdryf zal bestraft worden met eene gevangenis van één tot drie jaren.

2. Dezelfde straffen zullen toepasselyk zyn op de Drukkers, Uitgevers, Uitventers en Boekverkoopers, die de vermelde geschriften zullen hebben gedrukt of in het licht gegeven, of doen drukken of doen in het licht geven, voor zoo verre dezelve den schryver niet zullen kunnen aanwyzen, met zoodanig gevolg, dat de laatstgemelde niet alleen in handen der Justitie gerake, maar van het gepleegd misdryf in regten kunne worden overtuigd, en alzoo bestraft.

Zullende de straf tegen de Drukkers, Uitgevers en Boekverkoopers te appliceren, gepaard gaan met intrekking van hun Patent, en met verbod, by de eerste overtreding, om, gedurende den tyd van drie jaren, en by herhaalde overtreding, gedurende den tyd van zes jaren, eenig werk te mogen drukken of uitgeven, en, in beide gevallen met verbeurdverklaring der exemplaren van het verboden werk of geschrift.

3. Het zal noch aan de schryvers of Redacteurs, noch aan de Drukkers, Uitgevers of Boekverkoopers, tot eenige verschooning of verzachting kunnen verstrekken, dat de stukken of Artikelen, waar over zy in regten mogten betrokken worden, door hen uit andere gedrukte werken of vreemde Nieuwspapieren zyn overgenomen, getrokken of vertaald.

4. Alle officiele klagten en reclamatiën van vreemde gouvernementen, uit hoofde van geschriften by Art. 1. vermeld, zullen, door onzen minister van Buitenlandsche zaken, directelyk worden gebragt ter kennisse van onzen minister van Justitie, ten einde de by dezelve betrokken Schryver, Redacteur, Uitgever, Uitventer, Drukker of Boekverkooper, zoo daar toe termen zyn, door den procureur-generaal, of den officier van het publiek ministerie, onder welken hy ressorteert, in regten vervolgd worde.

Lasten en bevelen, enz.

De deliberatiën over dit nader geredigeerd concept plaats gehad hebbende, werd hetzelve, zoo als het thans is liggende, na dat eenige leden daar over gesproken hadden, met 64 tegen 4 stemmen aangenomen.

Waarna de vergadering is gescheiden en geadjourneerd tot morgen middag ten twee ure.

We have but little news of importance to communicate to our Readers this week. From La Guayra we learn, that accounts had been received in Caracas on Friday last from General Morillo, announcing his arrival at Truxillo, from St. Fé, escorted by 250 cavalry, the remainder of his army, under Calzada, having taken the route to Barines, where the advanced guard had arrived. The regiment of Victoria, commanded by Colonel de la Torre, consisting of 1000 men, was one day's march in the rear of Calzada. Reyes Parques was in San Fernando, where he had been five times attacked by the Independent General Urdaneta, but succeeded in repulsing him each time, and who was supposed to have withdrawn in consequence of the approach of 800 Royalists under Gorin. It is computed that the troops of the King thus approximating towards the capital, amounts to nearly 10,000 men.

Captain Lowth left the following American vessels at La Guayra on the 19th instant, time of their sailing uncertain:—brig America, Howard, Philadelphia—do. Romp, Davis, Boston—schooner James Monroe, Martin, Baltimore.

The Subscribers to the Curaçaosche Courant are respectfully informed, that the Subscription for the present year is completed with this Number. Subscriptions will in future be received half yearly, payable in advance, as is customary in the other islands.

THE DECLARATION OF INDEPENDENCE OF THE *United Provinces of Rio de la Plata.*

Translated from the Buenos Ayres Official Gazette of the 17th August last.

The Representatives of the United Provinces of Rio de la Plata, in congress assembled, at the city of Tucuman, on the ninth day of the month of July, in the year one thousand eight hundred and sixteen; the dispatch of the usual and ordinary business being over, they took again into consideration the motions and speeches made in the preceding days upon the great and important subject of the independence of the people represented by the same congress, and who most earnestly, decidedly, and universally, wish and claim a solemn act of their emancipation and freedom from the despotic power of the king of Spain. They therefore, weighed this momentous matter with the utmost attention and care, devoting to its resolution all their talents with that purity of intention requisite in sanctioning their own fate, that of the people they represent and their posterity. On the question being put whether it was their wish that these United Provinces should be free and independent from the kings of Spain and its metropolis, it was voted in the affirmative by a unanimous acclamation of all the said representatives; who likewise, each of them individually, ratified and confirmed their respective, spontaneous, unanimous and decided vote for the independence of the country. In consequence whereof the following resolution was determined on, viz.

We, the people of the United Provinces of South America, in a general congress assembled, invoking the Almighty, who precides over the universe, and in the name, and by virtue of the authority of the people we represent, protesting before heaven and the nations, and men all over the world, the justice that guides our intentions, *do solemnly declare*, in the face of the universe, that it is the indubitable and unanimous will of these provinces to break off the violent ties that united them to the kings of Spain, to reinstate themselves in the rights of which they have been dispossessed, and to assume the rank and character of a nation free and independent from king Ferdinand VII. his successors and metropolis.

These same provinces, therefore, being henceforth invested by act, and right, with full and absolute power to devise for themselves such forms of government, as justice and the state of the present circumstances may require—each and every of the said provinces thus publish, declare, and ratify, the same, binding each one to the other, through us, to the fulfilment and support of this their will, under the pledge and warranty of their own lives, fortunes and fame. Let this resolution be communicated to those it doth belong to make the same public; and out of the respect due to other nations, let a manifest be issued, detailing the great and weighty reasons, that have moved and constrained us to make this solemn declaration. Done in the Hall of Sessions, signed by our hands, sealed with the seal of the congress, and countersigned by the representatives and acting secretaries.

(Signed) *Francisco Narino de Laprido*, President.

(Here follow the names of 27 Representatives.)

Jose Mariano Serrano, Sec'ry.

Juan Jose Passo, Sec'ry.

In the session of the 20th of June, it was enacted, that the sky blue and white flag heretofore used, be henceforth considered as the national flag.

FROM AN AMERICAN PAPER.

Extract of a letter from New-Orleans, dated the 2d of October.

We have just received the following intelligence of the total destruction of the formidable Carthagenian squadron of privateers commanded by Aury, who had formed an establishment amongst the rocks of Matagorda. It was communicated to us by a person who was on board the fleet and witnessed the whole scene.

Our informant states, that he sailed from this port for the Havanna, in the Spanish ship Felix, and off Matanzas was captured by a Carthagenian privateer and carried to the Tortugillas, the rendezvous of these privateers and their prizes. That in the space of eleven days, six privateers arrived there with their prizes, consisting of seven Spanish vessels and a Dutch schr. that was bound from Providence to the Havanna. That they set sail with their prizes for Matagorda, and despatched one of their schrs. (the Bellona,) to Baratria, to land her lieutenant, who was to proceed to N. Orleans, to give information to the merchants that prizes were on the way to Matagorda, and at the same time to get money to pay the men that had been recruited. The Bellona sailed afterwards for Matagorda, but having missed the port, fell in with a piratical schr. called the Petit Napoleon, that sailed without any kind of papers, commanded by a Frenchman called Franco s. He offered to pilot the Bellona to Matagorda, and succeeded in getting her into port after great difficulty, as she touched on the reef and was so much damaged as to become quite useless. Five days afterwards, the convoy of prizes made its appearance, and on attempting to get them in, they were all lost excepting two. That in order to save the articles that had floated ashore, Aury made the crew and the prisoners work in the most cruel and inhuman manner, that the constant bad treatment which he gave them, added to his having deceived them, for when they enlisted at Santo Domingo he told them they were bound on a cruise; that the prizes were to be sent to New-Orleans, at which place they would receive prize money—this had exasperated them to such a degree that they resolved to mutiny, and they carried their plan into execution on the night of the 7th of September, in the following manner. The crew of the privateer Criolla, consisting of about 70 negroes, commanded by captain Bellegarde, commenced by tying down their officers. The captain of the Bellona hearing the noise, sent an officer in a boat to the Criolla. On approaching her the negroes hailed him, and inquired if he intended coming on board, and answering in the affirmative, they ordered him to retire, but persisting in his intention, they fired a gun at him loaded with grape shot, which killed every soul in the boat. The mutiny then became general in all the other vessels, and the negroes on shore who garrisoned a fort which Aury had constructed to defend the port, being already prepared, as soon as they heard the fire from the Criolla proceeded to Aury's tent and summoned him to surrender; he disregarded their threats, and in the act of drawing his sword was shot thro' the body by one of the negroes, and fell mortally wounded; they then secured all the officers of the privateers, and gave them a vessel to go where they choose; they collected the arms and the ammunition, and all the effects that were in possession of Aury, and shipped them on board three schrs. and were to proceed with their booty to St. Domingo. The schr. Bellona was burnt.

Our informant and several other prisoners, made their escape in a boat, landed at Barataria, and after many difficulties arrived in this city.

The Mines of Peru—These mines having recently failed in their usual supply of silver, in consequence of the miners being prevented, by the overflowing of the waters from the constant prosecution of their work, the Spanish government has, with the sanction of England, engaged an English engineer to take to South-America several steam-engines, in order to draw off the superfluous waters. An arragement has also been entered into between the two governments, for dies to be sent over, in order that the silver may be converted into dollars, and in this state be sent to England direct, agreeable to contract.

FROM LONDON PAPERS.

The following observations from the second volume of Dr. Adam Smith on *The Wealth of Nations* (written in 1783 and 1784), seem so applicable to the present complaints of mercantile men, that it may be worth while to quote them:

"The profits of foreign trade, indeed, were greater than usual during the whole war, but especially towards the end of it; this occasioned, what it always occasions, a general overtrading in all ports of Great-Britain, and this again occasioned the usual complaint of the scarcity of money which always follows overtrading. Many people wanted it who had neither wherewithal to buy it, nor credit to borrow it, and, because the debtors found it difficult *to borrow, the creditors found it difficult to get payment.* The enormous expences of the late war, therefore, must have been chiefly defrayed, not by the exportation of *gold and silver*, but by that of *British commodities* of some kind or other. When the government, or those who acted under them, contracted with a merchant for a remittance to some foreign country, he would naturally endeavour to pay his foreign correspondent, upon whom he had granted a bill, by sending abroad rather commodities than gold and silver." p 160.

"The manufacturers, *during the war*, will have a double demand upon them, and be called upon first to work up goods to be sent abroad, for paying the bills drawn upon foreign countries for the pay and provisions of the army; and, secondly, to work up such as are necessary for purchasing the common returns that had usually been consumed in the country. *In the midst of the most destructive foreign war, therefore, the greater part of manufactures may frequently flourish greatly; and, on the contrary, they may decline on the return of peace. They may flourish amidst the ruin of their country, and begin to decay upon the return of its prosperity.* The different state of many different branches of the British manufactures, during the late war. (i. e. *American war previous to 1783)*, and for some time after the peace, may serve as an illustration of what has been now said."—p. 164.

Congreve Rockets.—The following description will convey to our readers as much as is known, even to the persons who are employed to make use of this wondrous and destructive instrument in service. The rocket is a cylinder of hammered iron, differing nothing in shape or proportion from the paper rocket used in innocent fire-works; it is also furnished with a stick, as those are, and fired in the same way. The difference, and the secret, whatever it may be, is in the composition, which, though in appearance, like an ordinary gunpowder paste, is of so firm a consistence as to equal in hardness the iron which surrounds it. The diameter of the largest rocket hitherto used in a bombardment was eight inches; of the smallest used in field-service something less than three; in all cases the length of the cylinder is eight times its diameter. The flight of rockets, too, varies between 4000 and 2500 yards, in proportion to their size. Those intended for a bombardment are usually armed with shells, containing 20*lbs.* of powder, or a strong iron case of combustible matter, whose violence is inextinguishable.—For field service, they are either armed with shells, or the top of the rocket is formed into a little mortar, which may be made to discharge, at any period of its flight, from 50 to 200 musket balls. Three field rockets may be easily carried by an infantry soldier, and they need no other apparatus for firing them, than such as may be made from six muskets and a halbert, should not a bank or wall present a more convenient stand. No rocket of more than three hundred pounds has yet been used, even in bombardment; but some time ago, Sir William Congreve, the inventor, proposed the use of rockets exceeding a ton in weight; these were to carry each several barrels of gunpowder in a massive case of steel, wherever they struck, the impetus of their prodigious weight would force them indifferently through earth and mason-work; thus heaving into the very centre of the enemy's fortifications a mine, whose explosion would leave but little trace of the curtain, tower, or bastion, on which it should alight. Several hundreds on this enormous scale were taken on board lord Exmouth's fleet, and used against Algiers.

A SINGULAR FAMILY.

Beauvais, July 8.—A remarkable transaction, and of which there certainly exists no example, has just occurred in the Commune of Choisy, arrondissement of Clermont.

A brother and two sisters, united by similarity of habits, lived in a solitary house, surrounded by a considerable piece of ground, which they cultivated in common. —They were of a respectable family, and their parents had given them a good education.—One of the sisters had lived for some time in Paris, where she had acquired such a taste for the *toilette* as to eclipse the richest farmer's wives of her neighbourhood. On returning, however, to live under the paternal roof, she speedily renounced her elegant dress, and clothed herself in the same garments as her broth[illegible] sister. The brother wore neith[illegible]ockings nor breeches, and was usually [illegible]ssed in a long tunic of coarse cloth, fastened round the waist by a belt of straw. In winter he added to this habiliment some skins of animals. The costume of the sisters was much the same, except that instead of straw they used pieces of cord for their girdles. Internally their house exhibited the appearance of the most extreme wretchedness.—There was neither bed, table, nor chair, nor any article of furniture whatever. The only things to be seen were a large wooden crucifix and an old pail filled with muddy water, which served them for drink. They slept together on the floor, and in cold weather, laid their heads so close to the embers in the fire-place, that the linen which served to cover them in lieu of night-caps were frequently burnt.

In the month of December the brother died, and as the entrance to the house was generally interdicted, it was long before his decease was known. The Collector of the Taxes, however, now finding when he called, only the two sisters, began to entertain some suspicions, which he communicated to the Mayor of the Commune, who on his part transmitted the information to the Superior Authorities.

Accordingly, on the 24th of June, M. Havey, the Substitute of the King's Attorney, visited the Commune. On asking one of the women what was become of her brother, she coolly replied, pointing to a corner of the apartment—*He is there.*—Some straw, which covered the place pointed out, being carefully removed, there appeared the dead body of a man in a state of putrefaction, and which had been lying in the same spot for about six months.—The two sisters declared that their brother died of old age and hunger, and that they lay down every night close to his corpse, in the hope, by prayer and fasting, to obtain from Heaven his resurrection, which they confidently expected.

The result of the investigation shewed that the two sisters tenderly loved their brother, and that it was as much from a desire of not separating from him, as from the hope of seeing him come alive, that they had so long preserved the dead body, without dreading the danger which might have been the consequence of such a proceeding.

Besides the superstitions practised by these strange beings, they had the most singular habits and notions for example, they had laid it down as a principle that whatever God sent them ought to be preserved with care. On that account they kept numerous generations of dogs, pigs, bullocks, asses, &c. because they believed they would offend Heaven if they killed one of these animals. Their garden exhibited the effects of the same system: all the young shoots of trees were preserved, and also every thing produced by seed.

These facts are authenticated by regular examinations, and it was necessary they should have been thus proved before credit could be given to the existence of so extraordinary a family so near us and in a civilized country.—(*French paper.*)

Gedrukt, en Saturdags 's Morgens uitgeven,
By WILLIAM LEE,
Drukker van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden.